

Obsah

Volebný systém, referendum, ústava	2
Jeden volebný obvod je najhorší možný	2
Treba sa rozhodnúť medzi pomerným a väčšinovým	2
Volebné právo.	3
Ústava.....	3
Médiá a tretí sektor.....	4
Covid a vojna na Ukrajine.....	4
Médiá	4
Tretí sektor	5
Bezpečnosť	6
Potravinová bezpečnosť.....	6
Energetická bezpečnosť	8
Kultúrna bezpečnosť	8
Osobná bezpečnosť.....	9
Národné bohatstvo, a zdroje	11
Voda	11
Pôda.....	11
Nerastné suroviny	11
Kultúrne pamiatky hmotné a nehmotné	12
Prírodné pamiatky	12
Zahraničná politika	12
Populačná bezpečnosť , demografia, populačná politika	14
Klimatická zmena	14
Green deal	14
Hoax CO ₂	15
Adaptácia na klimatickú zmenu	19
Perspektíva kľúčových záujmov, resp. definovanie národných a štátnych záujmov Slovenska	20
Politický	21
Ekonomický	21
Bezpečnostný	21

„Zdravý rozum – kresťansko konzervatívne hnutie“ (pracovný názov novej politickej strany)

V nasledujúcom texte píšem len tézy, opakujem, tézy politickej strany, alebo – lepšie povedané, tézy mojej vízie, ktorou treba transformovať Slovensko. Nie raz som už povedal, že Slovensko musíme založiť od znova. Nasledujúce tézy sú uvedené v bodoch, pričom prakticky každý z nich by mal mať vlastnú analýzu, zadefinovanie, resp. identifikovanie problémov a východiská. Toto však, nie je v silách jedného človeka a ani nemôže byť, keďže obdobie polyhistorov už dávno skončilo. Nasledujúce tézy určite nie sú úplné a budú musieť byť dopĺňané ad hoc, keďže žijeme v turbulentnom prostredí a to nám prináša nové problémy, ktoré sme doteraz nevideli a neodhadli.

Volebný systém, referendum, ústava

Jeden volebný obvod je najhorší možný

- Koho som volil?
- Za kým mám ísť?
- Komu sa poslanec zodpovedá?
- Generuje korupciu.
- Generuje partokraciu.

Treba sa rozhodnúť medzi pomerným a väčšinovým

- 150 volebných obvodov = osobná zodpovednosť, adresný mandát.
- Väčšinový volebný systém nemá u nás históriu, tradíciu...
- Generuje 2, max. 3 strany
- Prináša osobné zainteresovanie voliča, aj voleného, volený má motiváciu zastupovať región, voliča.

Volebné právo.

- Nie je možné uvažovať nad obmedzením aktívneho volebného práva, teda práva voliť. Je však až nevyhnutné, ako nám ukazuje skúsenosť s nekompetentnou a amatérskou súčasnou vládou, obmedziť pasívne volebné právo. Teda právo byť volený. Pokiaľ na rôzne funkcie, ako napr. riaditeľ gymnázia, musí kandidát spĺňať množstvo odborných, aj morálnych kritérií, napríklad, jeho najvyšší nadriadený, minister školstva, nemusí spĺňať žiadne. Ani odborné, ani morálne... Takto sa ministrom môže stať aj politik bez maturity. Neobstojí argumentácia, že v jednom prípade ide o odbornú, v druhom o politickú funkciu. Prijatím tohto argumentu tak dobrovoľne idiotizujeme verejný život. Žiaľ, ani po precedense, kedy bol zvolený za starostu analfabet, vlád, ani parlament v tomto smere nič neurobili.
 - Osobne si myslím, že je potrebné dať voľby a referendum ako povinné.
 - Covidová éra nám za 2 roky ukázala, že názory v spoločnosti môžu byť nezmieriteľné, deliaca čiara ide medzi rodinami a v rodinách. Vláda a parlament prijímali kontroverzné opatrenia, ktoré hraničili s legitimitou. Preto:
 - Povinná voličská účasť reálne ukáže koho chcú naozaj všetci. Takto sa vyhneme kritike, že malou časťou ľudí zvolení politici prijímajú opatrenia pre všetkých. Čo platí aj všeobecne.

Ústava

- V ústave by malo byť exaktne definované, čo musí byť predmetom referenda, čo môže byť predmetom referenda a čo nesmie byť predmetom referenda. Takisto účasť na referende, vzhľadom na jeho posilnenie, musí byť povinná.

- Súčasná ústava je zdiskreditovaná tým, že ju momentálna vládna moc a parlament ostentatívne zdiskreditovali jej porušovaním. Nové Slovensko potrebuje, aj symbolicky, novú ústavu.

Médiá a tretí sektor

Stojí proti nám organizovaná, medzinárodná skupina oligarchov, mediálnych magnátov, politikov, NGO, umelcov, médií, atď... Majú k dispozícii miliardy €. Súboj s nimi sa môže zdať beznádejný a dopredu prehratý. Ale – pozrime si Maďarsko, Poľsko. Máme príklady, že lokálny odpor je možný. Potrebujeme v prvom rade podporu obyvateľstva, ktoré NESMIE byť masírované a klamané médiami a NGO, aktivistami. Primárne, prvé, čo je potrebné riešiť sú MÉDIÁ!!! Dokonca, aj „netradičnými“ prostriedkami. Zrýchlenými konaniami, novým Zákonníkom práce, úpravou pravidiel pôsobenia médií a pod.

Covid a vojna na Ukrajine

Médiá

- Skúsenosti z Covidu a vojny na Ukrajine ukázali, že v dnešnej podobe nemôžu médiá ďalej pôsobiť. Stali sa totiž nie nástrojom informovania, ale vyrábania politiky, zamlčujú informácie, ktoré nie sú kompatibilné s ich názormi, alebo názormi ich donorov, majiteľov, resp. vlády. Ostrakizujú, marginalizujú reálnych odborníkov, zavádzajú a klamú tým široké masy obyvateľov SR. Korumpujú, najmä pred voľbami, v prospech ich donormi vybraného kandidáta (viď posledné a predposledné prezidentské voľby). Sú nástrojom na presadzovanie názorov nevolených subjektov, organizácií, nie raz zahraničných, ktoré ignorujú záujmy Slovenska. Nové Slovensko MUSÍ mať tlačový zákon, ktorý bude dbať na:
 - Povinnosť informovať. Aj protichodné názory.

- Povinnosť vysielateľ, zverejňovať v záujme Slovenska a až potom v záujme organizácií, ktorých je SR členom.
- Musíme mať kontrolný orgán, napr. „Tlačovú radu“, ktorý bude dohliadať na prijaté pravidlá.
- Budeme musieť zvážiť vlastníctvo médií zahraničnými majiteľmi a s najväčšou pravdepodobnosťou pristúpiť k ich vyvlastneniu.
- Predaj médií, alebo ich časti, musí byť predmetom vyšetrenia a skúmania kupujúceho subjektu. Či už NBÚ, alebo Tlačovou radou.
- Média sa aktívne podieľali na strate slobody občanov Slovenska.
 - Namiesto informovania a polemiky, médiá jednoznačne podporovali nezmyselné opatrenia vlády počas tzv. pandémie, navyše – participovali a schvaľovali nezákonné opatrenia, ktoré obmedzovali slobodu občanov a naopak, tých, ktorí na to upozorňovali ostrakizovali, zosmiešňovali a marginalizovali.
- Médiam je nevyhnutné zobrať moc, ktorú nadobudli, keďže táto moc je **nelegitímna**, navyše nesystémová. Média majú právo kritizovať, právo robiť arbitrov, právo ostrakizovať, právo kontrolovať, ale(!) bez reálnej zodpovednosti. Momentálne sú tak médiá de facto v pozícii autokratického feudálneho vládcu s právami voči poddaným bez zodpovednosti. Vzhľadom na to, že si médiá nelegitímne uzurpovali až takúto moc, netreba byť jemnocitný pri procese odoberania tejto moci médiám.

Tretí sektor

- V podobnej situácii je tretí sektor.
 - Aktívne zasahuje do politiky. Toto je neprípustné, vzhľadom na fakt, že ide o nevolené organizácie, ale osobujú si právo kontroly, ako aj právo hodnotiť. Toto právo im musí byť odňaté.

- Na základe zákona bude tretiemu sektoru zakázané akékoľvek miešanie sa do politiky. Až na výnimky, ktoré budú exaktne vymenované v zákone.
- Musí byť ošetrované financovanie NGO zo zahraničia záujmovými skupinami a jednotlivcami.

Bezpečnosť

Potravínová bezpečnosť

- Globalizácia nám „zabezpečila“ lokálnu decentralizáciu zásobovania potravinami a centralizovala ju do iných lokalít, mimo územia SR. Do veľkej miery sme takto stratili kontrolu nad cenami, nad dodávkami, nad kvalitou, nad kvantitou komodít. Nie len to.
 - Zlikvidovali sme pracovné miesta, viažuce sa na výrobu potravín.
 - Zvýšili sme závislosť na niečom, čo neovládame. To ide priamo proti logike bezpečnosti ako takej. Musíme prijať filozofiu, že bezpečnosť je kategória, ktorú musíme „vlastniť“. Musíme teda vlastniť výrobné prostriedky pre, napr., potravinovú bezpečnosť. Najmä pôdu a vodu. Musíme prijať víziu sebestačnosti v základných komoditách (doplnia odborníci) .
 - Musíme prijať víziu, ako pravidlo, resp. zabezpečiť ju legislatívne, **o regionálnej** sebestačnosti, **medziregionálnej** sebestačnosti, **efektívite** sebestačnosti, **dopadoch** sebestačnosti, súvisiacich procesoch so zabezpečením sebestačnosti. Napr.: Globalizácia nám „zabezpečuje“, že v decembri máme na Orave paradajky zo Španielska. Ale – takéto paradajky sú ekologickým a ekonomickým nezmyslom. Lebo:
 - ✓ Pestujú sa v neprirodzených podmienkach (hydropónie, ak sa mýlim, opravte ma)

- ✓ Dozrievajú neprirodzeným spôsobom – po ceste.
Výsledkom je strata chuti, živín(?)
- ✓ Ich doprava „na Oravu“ je ekologický a ekonomický nezmysel. Jedna paradajka (cca. 120g) privezená zo Španielska má energetickú náročnosť v prepočte 6 polievkových lyžíc nafty!!!
- ✓ Paradajky v decembri na Orave nemajú iný zmysel, pre spotrebiteľa, ako spestrenie sortimentu. Ale toto spestrenie nenapĺňa žiadnu medicínsku, potravinársku, kulinársku, ani inú „potrebu“. Skrátka, španielska paradajka na Orave v decembri má zmysel iba pre jeho pestovateľa a obchodníka. Týmto, logicky, marginalizujeme našich pestovateľov.
- Je logické, že by sme sa mali orientovať na lokálne produkty, nanajvýš „medzilokálne“. Teda, napríklad, na stupavskú (záhorackú) kyslú kapustu. Jej doprava na Oravu je ekologicky omnoho znesiteľnejšia, podporujeme domácich výrobcov, obchodníkov atď... Mnou uvedený príklad je určite zjednodušený, chcem ním však iba ilustrovať filozofiu zmeny.
- Podobné príklady by som mohol uvádzať ďalej – brazílske kurčatá, atď...
- Som presvedčený, že by sme sa mali vrátiť k diverzite v produkcii poľnohospodárskych komodít, asi nie na úroveň pred r. 1989, ale na úroveň, ktorá zabezpečí potravinovú bezpečnosť SR v základných potravinách.
 - ✓ Ako a v akých, nie je úloha pre mňa, ale pre odborníkov.
V mojom prípade ide o zadefinovanie problému,

„oznámenia“, že takýto problém existuje a treba ho riešiť, náčrte systémového riešenia a prijímaní návrhov, riešení, ale aj kritiky a pripomienok od odborníkov.

Energetická bezpečnosť

- Pokiaľ v predchádzajúcich témach som si ako tak trúfol niečo povedať, v tejto si netrúfnem. Viem iba systémovo povedať, že energetickú sebestačnosť zabezpečíme iba prostredníctvom „jadra“. Za súčasnej technologickej vyspelosti je snaha zabezpečiť energetickú sebestačnosť prostredníctvom obnoviteľných zdrojov – NEZMYSEL.

Kultúrna bezpečnosť

Sem zaradujem obhajobu tradičného kultúrneho modelu spoločnosti, založeného na helénsko-židovsko-kresťanských zásadách. Uvediem aspoň niektoré piliere tejto oblasti.

- Platí zásada, že prirodzené ľudské práva sú neodňateľné, a nesmú byť predmetom obchodovania, ani komerčného zisku.
- Je neprípustná redefinícia prirodzených a základných ľudských práv, ani ich tendenčné dopĺňanie. Napr. neexistuje nič, ako je tzv. „reprodukčné právo“ ženy. Inak povedané, právo na potrat. Toto „reprodukčné právo“ je dnes účelovo dávané na úroveň ľudských práv, čo je zavádzajúce a neprípustné.
 - Neexistuje žiadne právo dvoch homosexuálov na adopcie.
- Rodina je výlučne založená na heterosexuálnych vzťahoch. Či už ide o úplnú, alebo neúplnú rodinu.
- Existujú iba dve pohlavia, mužské a ženské.
- Akákoľvek propagácia, aj skrytá, LGBT, je neprípustná.
- Ľudia sú prirodzene rozdielni. Takisto etniká a aj rasy.

- Diskriminácia na základe rasy, vierovyznania a príslušnosti k etniku je neprípustná.
- Tzv. „politická korektnosť“ je príčinou mnohých krívd, neprávostí a iných škôd na väčšinovom obyvateľstve. Politická korektnosť je neprípustná. Napr.: Napríklad, neexistuje nič, ako tzv. „sociálne znevýhodnení“. Existujú ale „sociálne neprispôsobiví“.
- Neprípustné sú hnutia, ako LGBT, „woke“, „BLM“, „me too“ a pod.
- Neprípustné je financovanie domáceho tretieho sektora zahraničnými subjektami napojenými na kultúrne nekompatibilné a škodlivé myšlienky, alebo hnutia.

Osobná bezpečnosť

- Šport – platí, kto je na ihrisku, nedroguje. V tomto kontexte opäť netreba vymýšľať koleso, prebrať, čo niekedy fungovalo v ČSSR, počínajúc základnými školami, ich vybavenosťou, funkčnými ihriskami, medziškolskými turnajmi atď.. Pokračujúc na úroveň obcí, miest, regiónov podporou, nie iba finančnou, ale aj legislatívnou, pri budovaní „obecných“ multifunkčných, možno nízko nákladových, športovísk. **Ostatné by som radšej prenechal ľuďom, čo sa tomu rozumejú.**
- Drogy – **aj toto by som radšej prenechal ľuďom, čo sa tomu rozumejú.**
- Rómsky problém. Je to niečo, čo sa roky na Slovensku nerieši. Základným problémom je to, že všetky prostriedky, resp. takmer všetky, ktoré boli určené na riešenie rómskeho problému, ostali v „medzipriestore“ mimovládok a pod. Ide o problém, ktorý si vyžaduje komplexné riešenie. Tu iba naznačím základné predpoklady:
 - Tzv. integrácia medzi väčšinové obyvateľstvo násilnými procesmi, ako vnútenie rómskych detí do tried detí väčšinového obyvateľstva je nezmyslom, ktorý neprináša žiadny efekt ani jednej strane, naopak,

demoralizuje a niekedy až utláča deti väčšinovej populácie. Rómske deti potrebujú osobitný prístup na to špecializovaných zariadeniach. Keďže doma, najmä v osadách, nedostávajú absolútne žiadne vzory štandardného sociálneho správania sa, naopak, sú vedené od detstva ku kriminalite, pravdepodobne bude potrebné tieto deti oprostiť od demoralizujúceho prostredia. Ide však o natoľko komplexný, zložitý a háklivý problém, že nie je možné objektívne tu o ňom písať.

- Osady sú produktom naučeného životného štýlu Rómov a strachu doterajších vlád tento problém riešiť. Žiaľ, kvôli politickej korektnosti, vlády radšej posielajú do osád dávky a tým naďalej degenerujú a likvidujú v Rómoch pocit zodpovednosti. Tu treba jasne povedať, a platí to pre celú populáciu. **Neexistujú práva bez povinností.** Neexistuje právo na dávku bez povinnosti túto dávku si zaslúžiť inak, ako rodením detí. Teda prácou. Či už v rámci komunity, alebo obce.
- Rómsky problém nie je možné riešiť bruselskými metódami, ktorých autori nemajú s Rómami žiadne praktické skúsenosti. Naopak, treba sa možno pozrieť, ako sa USA vysporiadali s menšinou pôvodných obyvateľov, teda indiánov, napr. formou rezervácií, samospráv a daňovými úľavami v podnikaní.
- Musí prestať diskriminácia väčšinového obyvateľstva a jeho finančného znevýhodňovania. Nie je možné, aby biela žena, v slovenských podmienkach roky pracujúca za minimálnu mzdu, mala napr. pri ťažkej chorobe, menší príjem v podobe invalidného dôchodku, ako nikdy nepracujúca Rómka poberajúca iba dávky. Atd'...
- Naučiť Rómov pracovať je úloha na generácie, keďže generácia mladých Rómov berie ako štandard to, že štát je povinný ich živiť. Rómom treba trpezlivo, ale jednoznačne začať vštepovať to, že

peniaze sú za prácu a práva sú spojené s povinnosťami. To druhé platí aj pre ostatné menšiny. Ale nakoniec – pre každého.

Národné bohatstvo, a zdroje

Sem by som zaradil tie zdroje a kultúrne dedičstvo, ktoré za žiadnych okolností nesmú byť predmetom privatizovania, resp. predaja do zahraničia. V prípade zdrojov sa bavíme o strategických zdrojoch. V prípade kultúrneho dedičstva sa bavíme o archeologických náleziskách, sakrálnych pamiatkach, pamiatkach priamo spojených s históriou Slovákov a Slovenska, vrátane stavieb, lokalít, písomných, zvukových a filmových materiálov atď. Aj toto, samozrejme, je problém, ktorý musia doplniť a doriešiť odborníci v tejto oblasti. Ako úplne prvú musím uviesť vodu.

Voda

- Máme, po Rakúsku, najväčšie zdroje, resp. zásoby pitnej vody v Európe.
- Voda ako taká, sa čoskoro stane nedostatkovou komoditou v Európe. Vo veľa častiach sveta už aj je.
- Je takmer isté, že budeme svedkami vojen o vodu. Už dnes sú vo svete problémy, keď si štáty, ktorými preteká horný tok rieky, odvádzajú priveľa vody na úkor štátov, ktorými preteká dolný tok rieky.

Pôda

- Je v záujme bezpečnosti Slovenska nepredávať pôdu zahraničným subjektom. Tú, ktorá predaná dnes je, bude potrebné vykúpiť naspäť.

Nerastné suroviny

- detto

Kultúrne pamiatky hmotné a nehmotné

- Osobne by som v tomto prípade navrhol podobný stupeň ochrany, ako pri vode. Neprivatizovateľné, nepredajné, ale – prístupné všetkým obyvateľom za obvyklých podmienok.

Prírodné pamiatky

- detto

Zahraničná politika

- Členstvo Slovenska v EÚ je potrebné, za istých okolností, prehodnotiť. EÚ sa v posledných rokoch uchýľuje k postupom, ktoré sú pre Slovensko nevýhodné. Vidno to najmä v oblasti pôdohospodárstva a energetiky. Ďalším problémom je zasahovanie do kultúrnej suverenity Slovenska, ako aj nezmyselné ciele, ktoré si EÚ dala. Mám na mysli najmä tzv. Green deal, ktorý je pomyselnou „červenou čiarou“, za ktorú by Slovensko nemalo ísť. Pokiaľ EÚ do Green dealu neodstúpi, bude potrebné vyčíslieť škody vyplývajúce pre SR zo Slovexitu vers. škody z Green dealu. Mám obavu, že odchod SR z EÚ bude nevyhnutný. Vypuklým príkladom odklonu EÚ od pôvodných zámerov zakladateľov je schválenie „konca“ spaľovacích motorov v EÚ do r. 2035 a to v situácii, kedy po Covide a počas ukrajinsko-ruskej vojny ceny energií, ich zdroje a dostupnosť sa stávajú predmetom obáv a zložitých riešení. Napriek tomu, Európsky parlament, odtrhnuto od reality, hlasoval proti záujmom obyvateľov EÚ a to v čase, kedy sa v samotnej Európe, napríklad v Nemecku, Rakúsku, znovu otvárajú uhoľné elektrárne. Z tohto uhla pohľadu je Európsky parlament len množinou viac menej nekompetentných jednotlivcov-aktivistov, odtrhnutých od reality, so suicidálnou úchylkou, vystavujúc tým však svojim samovražedným túžbam celú populáciu EÚ. Toto všetko za situácie, kedy zvyšok sveta podobné

likvidačné nezmysly odsunul (resp. zrušil, resp. ani o týchto možnostiach neuvažoval) na druhú a ďalšiu koľaj. Najlepšie by bolo prípadné aktivity „Slovexitu“ koordinovať s Poľskom a Maďarskom.

- Členstvo v NATO je zatiaľ neriešiteľné. SR nemá relevantnú armádu. Riešením by boli snád' bilaterálne zmluvy s jednotlivými krajinami...(Malá dohoda?) Dovtedy nie je relevantné uvažovať o odchode z NATO.
 - Rusko: SR má špecifickú populáciu v EÚ, čo sa týka vzťahu obyvateľov k Rusku. Toto vedenie Ruska vie, veľvyslanci o tom v jednotlivých krajinách informujú. Čo však neznamena, že Slovensko sa nestane „cieľom“ pre Rusko, pokiaľ vláda SR bude ostentatívne, ale aj prakticky viesť nepriateľskú politiku voči Rusku vrátane dodávok zbraní na Ukrajinu. Vzťahy s Ruskom nesmú byť na úrovni animozity a nenávisťi, ani však submisivity. Obidva tieto procesy dnes na Slovensku vidíme. Rusko musí ostať obchodným partnerom pre Slovensko, ale nie iba obchodným. V kultúrnej vojne, v ktorej sa nachádzame, je Rusko jeden z pilierov politiky zdravého rozumu a pre nás spojencom v zápase s kultúrnym marxizmom.
 - Musíme však vychádzať z faktu, že globalizácia skončila!!! Ťažisko geopolitiky sa presúva do východnej Ázie, Európa vlastnou vinou degeneruje, bude konkurencie neschopnou, európsky tovar prestane byť zaujímavý, Európa navyše vymiera, postupne sa stane rezerváciou sociálne oslabenej, prestarnutej populácie. Pokiaľ sa budeme chcieť vyhnúť tejto „cestě“, máme tri možnosti:
 1. Spoliehať sa na to, že „záchrana“ príde z USA. Toto platí len za predpokladu, že voľby v USA, prezidentské, vyhrá Trump, Ron DeSantis, alebo iný republikán, nie však NEOKON!!!! V tomto prípade môže prísť pozitívna zmena z USA.

2. Obdoba „Malej dohody“. V tomto prípade však nesmerovanej proti maďarskému iredentizmu a Maďarsku, ako to bolo v r. 1921-39.
3. Je potrebné si uvedomiť, že SR nie je a nebude zrejme ani schopné samo, bez pomoci, vytvoriť ostrov „zdravého rozumu“. V tomto prípade, uvedomujúc si viacero súvislostí, iste nie všetky, musím povedať, že jedinou možnosťou je spojenectvo s Ruskom a smerovaním na východ. Týka sa to aj bezpečnostnej oblasti.

Populačná bezpečnosť , demografia, populačná politika

- Nájomné byty
- Mladomanželské pôžičky bezúročné
 - Odpis z pôžičky za dieťa
- Daňové úľavy za dieťa
- Predĺženie materskej platenej dovolenky.
- Rodinné podniky
 - Zjednodušenie odvodov, daní – licencie(?)
- Podpora medzigeneračnej starostlivosti – úľavy pre starých rodičov, zvýšenie dôchodku a pod.
 - Trojgeneračná kooperácia – starí rodičia, deti, vnuci
- Husákové deti – populačná explózia v ČSSR.

Klimatická zmena

Green deal

Projekt Green deal je nutné bezpodmienečne odmietnuť. Nerešpektuje zákony fyziky a prírody, v konečnom dôsledku prinesie ochudobnenie obyvateľstva, energetickú chudobu, zníženie mobility, zníženie konkurencie

schopnosti Európy. Celý projekt je postavený na nepotvrdenom predpoklade, že zvyšovanie teploty na planéte je spôsobené nárastom produkcie CO₂. Tento predpoklad je spochybňovaný viacerými klimatológmi a geológmi a ako taký je len a len **politickým rozhodnutím**.

Teraz by som rozobral jednu hypotézu¹, ktorú šíria neomarxistické elity v spolupráci s finančne „podchytenými“ vedcami. Je ním úloha CO₂ v otepľovaní planéty. V nasledujúcom texte sa budem snažiť poukázať na názory vedcov, ktorí tvrdia, že súčasné otepľovanie NIE JE spôsobené produkciou CO₂ človekom. Táto téma je veľmi dôležitá, keďže prostredníctvom klima-alarmizmu a fabulovaním CO₂ ako hlavného vinníka otepľovania nám neomarxistické „elity“ berú slobodu, nastoľujú ekofašizmus a samotný problém chcú využiť na totalitarizáciu a ovládnutie spoločnosti.

Hoax CO₂

Klíma na planéte Zem sa periodicky mení, ochladzuje, otepľuje. Napríklad od doby Stredovekého optima do malej doby ľadovej (Malá doba ľadová bolo obdobie relatívne chladnejšieho podnebia, ktoré sa začalo v stredoveku a skončilo v 19. storočí) klesla teplota o 2-3 stupne. Ale – pred tým, počas tzv. stredovekého optima pestovali napríklad pri Mělníku melóny. Mělník je zhruba na úrovni Katovíc. Dnes je severná hranica pestovania melónov v okolí Budapešti, teda pár sto kilometrov južnejšie.

Počas tzv. Rímskeho optima bolo ešte teplejšie. Dočasné oteplenie v strednej Európe dokazujú viaceré archeologické a paleobotanické nálezy. V prvom storočí p.n.l. karpatskú kotlinu ovládlo suchšie a teplejšie počasie, podobné tomu aké dnes panuje v severnom Taliansku. Takisto, teplota počas

¹ V tomto prípade rozumieme pod hypotézou nepotvrdenú teóriu.

posledného interglaciálu pred 125tis. rokmi bola o 3 stupne vyššia, ako dnes. Dnes sa postupne vraciame k teplotám, aké boli pred 12500 rokmi.

Povedzme si teraz niečo o spomínanom CO₂. Napríklad v druhohorách bola koncentrácia CO₂ 5x vyššia, ako dnes. Dnes máme hodnotu CO₂ cca. 400ppm. Výnosy máme o 20% vyššie, ako pred 100 rokmi, keď bola okolo 250ppm. Je to zásluhou fotosyntézy, ktorá, ako vieme, je závislá na CO₂. Pre rastliny, aj poľnohospodárske, je optimálna hodnota CO₂ 5x vyššia, ako je dnes. Dnešná koncentrácia CO₂ je zhruba rovnaká, aká bola v karbóne a perme (pred 354-245mil. rokov) – v mladších prvohorách. Ale napr. v období silúru (pred 444-416mil. rokov), takisto v prvohorách, bola koncentrácia CO₂ 20x vyššia a priemerné teploty o 3 stupne vyššie ako dnes! Veľmi dôležité je, že pri hodnote CO₂ 200ppm už rastliny nie sú schopné fotosyntézy!!! V tomto ponímaní je CO₂ teda blahodarný plyn, ktorý zvyšuje úrodnosť a výnosy. Uvediem príklad - v Beskydách sú pokusné skleníky, pričom v jednom je normálna koncentrácia CO₂, v druhom 2x vyššia. Pokusným stromom sa lepšie darí v skleníku, kde je koncentrácia CO₂ 2x vyššia.

Nemalú úlohu zohráva aj prirodzená výmena CO₂ medzi oceánom a atmosférou. V r. 2012 bola cca. 150 gigaton uhlíka. Ľudstvo vypúšťalo 5 gigaton uhlíku za rok, teda cca. 3%, dnes, v r. 2022 je to 5%.

Teraz uvediem jeden veľmi dôležitý, doteraz neznámy, fakt:

V čase lock downov, bol, ako vieme, zmrazený aj priemysel. Podľa Bloombergu, sa každý rok, po čínskom Novom roku, na 40-50% zatvára čínska ekonomika, ľudia oslavujú, oddychujú. V r. 2020 ostali však prakticky všetci Číňania doma, ekonomika išla iba na 20%. Referenčná koncentrácia CO₂ sa meria na Mauna Loa už niekoľko desiatok rokov. Počas lock downov tam zaznamenali výrazný ročný pokles koncentrácie CO₂. Ale!!! - Po tom, ako Čína obnovila chod

ekonomiky, na Mauna Loa namerali koncentrácie CO₂ také, ako keby Čína žiadny lock down nemala!!! Lock down teda mal iba krátkodobý vplyv, lebo príroda si koncentrácie CO₂ skrátka dorovnala. Ide len a len o to, že prirodzená výmena CO₂ medzi atmosférou a oceánom je daná tlakom plynu nad hladinou oceána a v oceáne a musia sa vyrovnáť. Inak povedané, ak vypustíme viac CO₂ do atmosféry, o to menej CO₂ sa do atmosféry dostane z oceánov. Keby teda ľudstvo okamžite vymrelo, po krátkom poklese by sa do 4 rokov hodnoty CO₂ vrátili na dnešné hodnoty. Toto je, myslím, najsilnejší argument proti CO₂ hystérii. Je, samozrejme, známy iba krátko, keďže o jeho objavenie sa paradoxne, zaslúžil Covid. Ale ukazuje nám, aká nezmyselná je naša snaha o redukciu CO₂ v atmosfére.

Metán je 80x silnejší skleníkový plyn, ako je CO₂. Metán má teda 80x vyššiu schopnosť absorbovať žiarenie zo Slnka v atmosfére, resp. nevypúšťať ho naspäť do vesmíru. Hlavným zásobníkom CO₂ a metánu je oceán. Analýzy z vrtnu Vostok v Antarktíde, hlbokého 3,5km s údajmi za posledné 3 doby ľadové vrátane medziľadových, dali odpoveď na otázku, čo bolo skôr – či vyššia teplota, alebo CO₂ a metán, ktoré spôsobili otepľovanie. Tieto vrty jasne ukázali, že **ako prvý bol vždy nárast teploty(!)** a až následne, **o niekoľko desiatok rokov neskôr, prišiel nárast CO₂ a metánu** v atmosfére.

Je to spôsobené nárastom aktivity Slnka a následným zvýšením rovnovážnej teploty medzi príjmom a výdajom energie zo Slnka a do vesmíru. Ak narastie globálna teplota vplyvom slnečnej aktivity o 1 st., uvoľní sa CO₂ a metán do atmosféry a zdvihnú teplotu ešte o jednu desatinu stupňa. Z toho teda vyplýva, že v prípade metánu a CO₂ ide **iba o spätnú väzbu(!)** a nie primárnu aktivitu. Primárna je slnečná aktivita a slnečná energia, ktorá dopadá na Zem. Ľudstvo sa z celkového objemu produkcie CO₂ Zemou podieľa iba 5%. Na zvýšení teploty Zeme sme sa tak podieľali asi 0,05%. Táto hodnota je ale

nemerateľná, je iba matematickým výpočtom. To sa už nebudem ani venovať tomu, že existuje korelácia medzi slnečnou aktivitou, teplotou na Zemi, seizmickou a sopečnou aktivitou, čo má ďalší silný vplyv na zmenu klímy. Platí to samozrejme na škálach, od stoviek miliónov (cca. 150mil.) rokov až po stotisíc ročné tzv. Milankovičove² a kratšie a najkratšie cykly, ktoré majú cca. 60 rokov. Tým je napr. cyklus excentricity Jupitera, ktorý má vplyv na rýchlosť rotácie Zeme a tým pádom aj na prúdenie v atmosfére a v oceánoch. Len pre ilustráciu, najväčšia excentricita Jupitera bola v r. 2011, kedy sme zaznamenali zemetrasenie v Tóhoku s následným tsunami, ktoré zasiahlo jadrovú elektrárňu vo Fukušime. Excentricita Jupitera má teda tým pádom aj vplyv na prúdenie vzduchu a cca. od r. 2011-12 vidíme časté prúdenie z Arktídy, alebo zo Sahary, teda buď zo severu, alebo z juhu. V praxi to znamená striedanie tropických teplôt a náhleho ochladenia. Momentálne zaznamenávame aj nárast sopečnej aktivity, napríklad výbuch podmorskej sopky Hunga Tonga.

Krátkym, neúplným textom som chcel iba poukázať na fakt, že celá hystéria CO₂ je iba politickým produktom a nemá so skutočným otepľovaním planéty nič spoločné. Otázka, „komu to prospeje - prospieva?“ je už iná vec a nie je momentálne predmetom tohto textu. Ak si však uvedomíme, že celý koncept tzv. resetu, ktorý postupne EÚ realizuje je marxistická ideológia prezlečená do 21. storočia, odpoveď musíme hľadať najmä v ideológii, v záujmoch deep state, Big tech a pod. Vojna Ruska s Ukrajinou je iba katalyzátorom týchto procesov a odkláňa našu pozornosť od problémov reštrukturalizácie Európy na marxisticko-zelené laboratórium s nemajetným obyvateľstvom bez národnej identity a vládou korporácií, pred čím varoval

² Milankovičova teória alebo Milankovičove (klimatické) cykly sú periodicky sa opakujúce systematické zmeny v prijímaní slnečného žiarenia, spôsobené výkyvmi v obehu Zemského telesa okolo Slnka.

mimochodom aj F. D. Roosevelt, keď hovoril na začiatku 2. sv. vojny v Kongrese o korporátnom fašizme.

Nie je teda vôbec isté, či nárast CO₂ v atmosfére je **príčinou**, alebo **následkom** otepľovania klímy. Nemáme s týmto javom žiadnu skúsenosť a všetky názory sú viac menej hypotézami, rozhodne nie teóriami a už vôbec nie faktami. Prijímať tak závažné rozhodnutia, ako je projekt Green deal, ktorý sa bezprostredne dotýka stá miliónov ľudí, len na základe hypotézy je nanajvýš nezodpovedné. Ide o spolitizované, aktivistické rozhodnutie. SR by mala byť jedným z iniciátorov rozhodnutia prehodnotiť Green deal ako taký.

Adaptácia na klimatickú zmenu

- Som presvedčený, že namiesto Green dealu a do jeho fatamorganistických cieľov, by sme mali prostriedky investovať do **adaptácie**. Žiaľ, nikde som nevidel žiadny relevantný program u žiadnej vlády, ktorý by reflektoval potrebu adaptácie na klimatickú zmenu.
 - Bude nevyhnutné obnoviť **meliorácie**.
 - ✓ Východ Slovenska je dnes permanentne v deficite vlahy.
 - ✓ Máme suchá, prívalové dažde. Mení sa klimatická mapa. Subtropická klimatická zóna, zdá sa, sa posúva na sever. Ako keby sa typ podnebia na Slovensku, ale aj v strednej Európe, menil na tzv. „subtropické suché“ (toto si samozrejme vyžaduje bližšie štúdium a analýzy).
 - ✓ Chýbajú nám dopadové štúdie zmeny podnebia.
 - ✓ Zo zmeny podnebia môžeme predikovať, že:
 - V blízkej budúcnosti k nám preniknú noví škodcovia, paraziti.
 - Musíme rátať s novými ochoreniami.

- Adaptácia na klimatickú zmenu bude vyžadovať viac energií – bude nevyhnutné zrejme klimatizovať viacero objektov, ako dodnes, najmä nemocnice, školy a pod.
- ✓ Z vyjadrení niektorých farmárov dokonca vyplýva teoretická možnosť dvoch žatiev do roka. Samozrejme, za presne a odborne špecifikovaných podmienok a nastavenia systému.
- Z vyššie napísaného, ale aj nenapísaného môžeme urobiť rýchly, predbežný záver vo forme výpočtu oblastí, ktoré budú vyžadovať adaptačné programy na klimatickú zmenu:
 - Zdravotníctvo.
 - Doprava.
 - Cestovný ruch.
 - Pôdohospodárstvo.
 - Školstvo.
 - Stavebníctvo.
 - Lesné hospodárstvo.
 - Ochrana zveri.
 - Vodné hospodárstvo.
 - Energetika.
 - Atd'...

Perspektíva kľúčových záujmov, resp. definovanie národných a štátnych záujmov Slovenska

Tu musíme definovať krátkodobé, strednodobé a víziu dlhodobých cieľov Slovenska. V tomto bode sa vlastne bavíme o charaktere a smerovaní štátu a to z nasledujúcich uhlov pohľadu:

Politický

- Akú formu demokracie si Slovensko zvolí.
 - Či tzv. „liberálnu demokraciu“, pod ktorou dnes rozumieme progresivisticko – marxistické smerovanie.
 - Demokraciu s prihliadnutím na absolútne hierarchickú nadradenosť prirodzených ľudských práv človeka a jednotlivca. V tomto prípade sa však musíme rozprávať o niečom, čo nazvem „regulovanou demokraciou“. Totiž – zabezpečiť preferencie prirodzených práv bude potrebné aj na úkor tzv. „práv“, ktoré platia dnes. Prirodzené právo na život je tak v príkrom rozpore s tzv. „reprodukčným právom ženy“. Príkladov je samozrejme omnoho viac.
 - Posilnenie priamej demokracie.
 - Zmena volebného systému.
 - Vytvorenie inštitútu „Rady starších“, resp. druhej komory parlamentu – Senátu.

Ekonomický

- Je nevyhnutné zmeniť Slovensko z „montážnej haly“ automobiliek na výskumno-vývojové centrum.
 - Slovensko má obrovský potenciál cestovného ruchu bez vyhovujúcej infraštruktúry.

Bezpečnostný

- V tomto smere, žiaľ, Slovensko nemá možnosť úplného autonómneho konania a reakcie našej krajiny budú musieť byť až „ad hoc“ na meniacu sa bezpečnostnú architektúru vo svete.

Sociálna náuka cirkvi

Na rozdiel od iných konzervatívnych a národne orientovaných strán, Zdravý rozum implementuje v programe základné body Sociálnej náuky cirkvi (zdroj: <https://www.vincentini.sk/spiritualita/modlitby-a-duchovne-temy/duchovne-temy/desat-zakladnych-principov-socialneho-ucenia-cirkvi>):

1. Princíp dôstojnosti ľudskej bytosti.

"Každý človek je stvorený na Boží obraz a spasený Ježišom Kristom, preto je cenný a zaslúži si úctu ako člen ľudskej rodiny." Toto je základný princíp katolíckej sociálnej náuky. Každá osoba - bez ohľadu na rasu, pohlavie, vek, národnosť, náboženstvo, sexuálnu orientáciu, zamestnanie alebo ekonomickú situáciu, zdravie, inteligenciu, úspešnosť alebo akúkoľvek odlišnosť - si zaslúži úctu. Nie to, čo robíte alebo čo máte vám dáva právo na úctu; ale jednoducho to, že ste človek vám dáva vašu dôstojnosť. Táto dôstojnosť z katolíckeho pohľadu sa nikdy nestráca.

Sústava katolíckej sociálnej náuky začína pri ľudskej osobe, ale tam nekončí. Individuum má dôstojnosť, ale individualizmus nemá v katolíckom sociálnom učení miesto. Princíp ľudskej dôstojnosti dáva človeku nárok na členstvo v spoločnosti ľudskej rodiny.

2. Princíp úcty k ľudskému životu.

Každá osoba od momentu počatia až do prirodzenej smrti má prirodzenú dôstojnosť a právo žiť zhodne s touto dôstojnosťou.

Ľudský život v každej etape rozvoja a slabnutia je cenný a preto hodný ochrany

a úcty. Je vždy hriechom priamo útočiť na nevinný ľudský život.

3. Princíp spoločenstva.

"Naša tradícia hlása, že osoba nie je iba posvätná, ale aj sociálna. Ako organizujeme našu spoločnosť - ekonomicky a politicky, právne a správne - má priamy dopad na ľudskú dôstojnosť a schopnosť jednotlivcov vzrastať v spoločnosti."

Ústredným miestom spoločnosti je rodina; stabilita rodiny musí byť ochraňovaná a nikdy nesmie byť ohrozovaná. V spoločenstve s ostatnými - rodinami a ďalšími sociálnymi inštitúciami, ktoré podporujú rozvoj, ochraňujú dôstojnosť a podporujú spoločné dobro - ľudské osoby dosahujú svoje naplnenie.

4. Princíp spoluúčasti.

"Veríme, že ľudia majú právo a povinnosť participovať na spoločnosti, snažiť sa o spoločné dobro a blaho všetkých, najmä chudobných a zraniteľných." Bez tejto spoluúčasti sa dosiahnuteľné dobrodenia pre jednotlivcov cez nijakú sociálnu ustanovizeň nedajú získať. Ľudská bytosť má právo nebyť vylúčená zo spoluúčasti z tých ustanovizní, ktoré sú potrebné pre napĺňanie ľudských potrieb. Tento princíp sa zvláštnym spôsobom uplatňuje pri podmienkach, spojených s prácou." Práca je viac ako iba prostriedok na zabezpečenie životných potrieb; je to forma pokračujúcej účasti na Božom stvoriteľskom diele. Ak má byť chránená dôstojnosť práce, tak potom musia byť rešpektované aj základné práva robotníkov: právo na prácu, slušné a spravodlivé mzdy, organizovať sa a vstupovať do odborov, do privatizácie majetku a do ekonomickej iniciatívy.

5. Princíp prednostnej ochrany chudobných a zraniteľných.

Veríme, že sa stretávame s Kristom, keď sa stretávame s chudobnými. Príbeh o poslednom súde hrá v tradícii katolíckej viery veľmi dôležitú úlohu. V

začínajúcom období svojej existencie Cirkev učila, že budeme súdení za to, čo sme urobili alebo neurobili hladným, smädným, chorým, bezdomovcom, väzňom. Dnes toto učenie Cirkev vyjadruje termínom "prednostná voľba pre chudobných."

Prečo prednostná láska ku chudobným? Prečo klásť na prvé miesto potreby chudobných? Pretože spoločné dobro - dobro spoločnosti ako takej - si to žiada. Protikladom bohatých a mocných sú chudobní a bezmocní. Ak dobro všetkých, spoločné dobro existuje, prednostná ochrana sa musí uberať smerom k tým, čo sú nepriaznivo postihnutí nedostatkom moci a biedou. Inak sa rovnováha, ktorá drží spoločnosť pohromade naruší na újmu všetkých.

6. Princíp solidarity.

"Katolícka sociálna náuka hlása, že kdekoľvek žijeme, sme opatrovateľmi našich bratov a sestier. Sme jedna ľudská rodina . . . Naučiť sa praktizovať čnosť solidarity znamená naučiť sa, že "milovať nášho blížneho" má globálny rozmer vo vzájomne závislom svete." Princíp solidarity vedie k voľbe, ktorá bude podporovať a ochraňovať spoločné dobro. Solidarita nás jednoducho vyzýva reagovať nielen na nešťastia jednotlivca; ale aj ku riešeniam, ktoré volajú po spravodlivejších sociálnych štruktúrach. Z tohoto dôvodu nás dnes Cirkev často vyzýva, aby sme sa zaoberali nielen charitatívnymi aktivitami, ale aby sme pracovali aj v prospech sociálnej spravodlivosti.

7. Princíp správcovstva.

"Katolícka tradícia nalieha, aby sme prejavili úctu voči Stvoriteľovi našim spravovaním stvorenstva." Správca je manažér, nie majiteľ. V dobe prebúdajúceho sa svedomia ohľadom hmotného prostredia nás naša tradícia volá k morálnej zodpovednosti za ochranu životného prostredia - ornej pôdy, zelených porastov, lesov, vzduchu, vody, nerastov a ďalšieho prírodného bohatstva. Správcovská zodpovednosť sa týka aj využívania osobných talentov, pozornosti voči osobnému zdraviu a používania osobného vlastníctva.

8. Princíp subsidiarity.

Tento princíp sa týka hlavne "zodpovednosti a limitov vlády a základných úloh dobrovoľníckych organizácií." Princíp subsidiarity kladie vhodné hranice vláde tak, že trvá na tom, že nijaká vyššia organizácia nemôže vykonávať funkciu účinnejšie a efektívnejšie, ako organizácia nižšej úrovne, ktorej personál alebo kolektívy majú bližšie k problémom a lepšie rozumejú veci. Násilnícke vlády sú vždy v rozpore s princípom subsidiarity; hyperaktívne vlády tiež tento princíp občas odmietajú. Na druhej strane, jednotlivec sa cíti bezmocný voči skľučujúcim sociálnym problémom: nezamestnanosti, nocľahu na ulici alebo žobraníu na rohoch ulíc. Pretože takéto problémy majú sociálne rozmery, žiaden človek alebo nejaká skupina s tým sotvačo môže urobiť. S patričným ohľadom na subsidiaritu, vládna entita, ktorá vyberá dane, by mala pomáhať jednotlivcom, malým skupinám a na "národnej úrovni" niečo robiť s takýmito sociálnymi problémami. Keď platíme dane, prispievame k ustanovovaniu sociálnej spravodlivosti.

9. Princíp ľudskej rovnosti.

"Rovnosť všetkých ľudí má základ v ich dôstojnosti . . . Zakiaľ rozdiely v talentoch sú súčasťou Božieho plánu, sociálna a kultúrna diskriminácia . . . nie je zlučiteľná s Božím úmyslom."

Liečiť podobné podobným je jedným zo spôsobov, ako definovať spravodlivosť a tiež chápané klasicky, ako dať každému, čo mu patrí. V podstate je tento pojem rovnosti jednoduchým princípom spravodlivosti; jeden z najrannejších etických pohľadov videl, že pre rozvoj ľudskej bytosti má veľký význam to, čo je "spravodlivé" a čo nie je.

10. Princíp spoločného dobra.

"Pod spoločným dobrom rozumieme sociálne podmienky, ktoré dovoľujú, aby ľudia dosiahli svoj plný ľudský potenciál a realizovali svoju ľudskú dôstojnosť." Pod sociálnymi podmienkami má Cirkev na mysli a predpokladá "rešpekt k osobe," "sociálny blahobyt a rozvoj skupiny, " smerovanie orgánu verejnej moci k "mieru a bezpečnosti." Dnes, v dobe globálnej previazanosti sa princíp spoločného dobra javí v potrebe medzinárodných štruktúr, ktoré môžu podporiť vyrovnaný rozvoj osôb a rodín naprieč regionálnym a štátnym hraniciam.

Vždy bude predmetom diskusií to, z čoho sa tvorí spoločné dobro. Absencia citlivosti voči spoločnému dobru je vždy známkou úpadku spoločnosti. Ak je zmysel pre komunitu narušený, záujem o spoločné dobro klesá. Riešenie komunitných problémov je liekom proti nespútanému individualizmu, ktorý podobne ako neumŕtvované sebestvo môže zničiť rovnováhu, harmóniu a mier vo vnútri a medzi skupinami, regiónmi, krajinami a štátmi.

Skrátene:

1. Dôstojnosť ľudskej osoby
2. Ľudský život
3. Účasť na spoločenstve
4. Prednosť pre chudobných
5. Solidarita
6. Správcovstvo
7. Subsidiarita
8. Rovnosť
9. Spoločné dobro